Ubilate deo. Titulus. ¶ Expo Ps. XCIX. Psalm⁹ i cōfessiōe. In ꝓcedēti psalmo egit ꝓpha de regno christi. Sz qz p ꝓfessionē venit ad regnū illi⁹: ideo bñ hic agit de ꝓfessiōe. Uñ is est sensus tituli. Psalm⁹ iste ē in cōfessiōe. i. agit de ꝓfessiōe. Est aūt duplex ꝓfessio. s. laudis ꝛ peccatoꝝ. Et de vtraq; agit. Uñ ꝑm hoc biz tit⁹ ē psalm⁹. Primo ꝓfectis cōfessionē laudis indicit: Secūdo incipiētib⁹ et impſect. ꝓfessionē peccatoꝝ: ibi: Introite portas ei⁹. Ex his patet intētio: qz monet ad ꝓfessionē. Blo se exponūt hūc psalmū tm̄ mozalit. Mos aūt ꝑmo possum⁹ eū trāscurrere allegozice. a ¶ Jubilate deo oīs tra. In ꝓcedēti psalmo q̄si irridēdo ꝛ sbsānādo dixerat q̄ de eo q̄ dñs regnauit/irascāt ꝓpli iudęoꝝ: h̄ ꝓo nō irridēdo: sz ꝓe ad fidē oēs gētes monēdo hortat vt exultēt ꝛ iubilēt. Licz g̃ irascāt iudęi de regno christi/ b ¶ O oīs tra. i. hītatozes trę p totū mūdū diffusi: a ¶ Jubilate deo. i. exultate corde ꝛ ore de regno christi: Et cōuersi ad eū: c ¶ Seruite dño: nō idolis fuiētes: nō cōtracte/sic mlti cogebāt idol' seruire: Sz i lęticia: d ¶ Introite i ꝓspectu ei⁹. i. i fide quā ipe ꝓspicit. i. placita ē ei. Uñ Hiere v. a. Dñe ocli tui respiciūt fidē. Heb. xi. b. Sine fide ꝓpossibile ē quēq̄z placere deo. Fides etiā cōspicit deū: ꝛ hō p fidē cognoscit eū: vñ bñ dz cōspectus dei. Introite g̃ in eā: e ¶ In exultatiōe. i. Pet. i. b. Credētes exultabitis. Et per fidem: f ¶ Scitote qm̄ dñs/christ⁹/ipse ē de⁹: q̄ bacten⁹ putauist idola esse deos: g̃ tm̄ idola vos faciebatis manib⁹ vrīs. Sed nō sic de deo: Quia/ g ¶ Ipse fecit nos ꝛ nō ipsi nos. Scitote h̄ dico/vos facti: i ¶ Ppls ei⁹/christian⁹: k ¶ Et oues pascuę eius: pasti verbo suo/ꝛ pabulo corpis ꝛ sanguinis sui.

Psalmus in cōfessione.

a Ubilate deo (XCIX.
b ois tēra: seruite dño i
c lęticia. † Introite i cō
d spectu ei⁹: in exultatiōe. Sci
e tote qm̄ dñs ipse ē de⁹: ipe fe
f cit nos ꝛ nōn ipi nos. † Po
g pul⁹ eius et oues pascuę ei⁹:

Al. Hodiditate Al. † Intrate

Allegozice

Introite portas

Moraliter a ¶ Jubilate deo/p bonis quę vobis fecit: et p regno ęno quod vobis parauit. Job. xiiij. a. Vado parare vobis locū.

Ps. 32. b ¶ Omnis terra: qz misericordia dñi plena est tra. Et quia oīb⁹ patū est regnū/nisi p suā stulticiā se excludāt: c Seruite dño i lęticia: nō in angaria ferētes crucē eius: nō in tristicia dātes ei munera seruitij. ij. Cor. ix. b. Nō ex tristicia aut ex necessitate: hilarē em̄ datozē diligit de⁹. Eccli. xxxv. b. In oī dato hilarē fac vultū tuū: ꝛ i exultatiōe sanctifica decimas tuas. Et merito seruiēdū ē ei in lęticia: cui/sic dic Boeti⁹/seruire regnare est: cui⁹ agi frēnis suma libertas est. Od g̃ dic: Jubilate/arguit malū silētiū. Apoc. viij. a. Factū ē silentiū i cęlo. Itē arguit sodomā/q̄ inkptak muta. Esa. lvj. d. Et vniuersi canes muti nō valētes latrare. Deo/dic: ꝫ dissolutā lęticiā mūdi. Job. xxj. b. Exultāt lusib⁹: tenēt tympanū ꝛ citharā/ꝛ gaudēt ad sonitū organi. Osee. ix. a. Noli lętari israel/noli exultare sicut ꝓpli: Qui/ Prouerb. ij. c. lętant cū malefecerint ꝛ exultāt in rebus pessimis. Oīs tra: ꝫ iuidiā iudaicā: qz iuidēt gētib⁹ dñi. i. Thessal. ij. d. Prohibētes nos gentib⁹ loq vt saluę fiāt. Vel ꝫ singularitatē. Eccs. iiij. c. Uę soli. Seruite/dicit: ꝫ supbiā: qz supbi volūt dñari ꝛ nō seruire. Job. viij. d. Semē abrae sumus ꝛ nemini seruiuim⁹ vnq̄. Dño: ꝓtra auaricia q̄ ē idolorꝝ seruit⁹: vt dicitur Eph. v. b. Nec seruit dño: sz mūmo. Matth. vj. d. Nō potestis deo seruire ꝛ māmonę. i. deo diuitiarꝝ. In lęticia: cōtra accidiā. ij. Corinth. vij. c. Tristicia sęculi mortē opat. Eccli. xxxviij. b. Ne dederis in tristicia cor tuū: sz repelle eā a te. Et. s. parū: A tristicia festinat mors ꝛ coopit frutē. Sz obijcit duplicit. Primo ꝫ illud/ Jubilate: qz dz Zach. j. c. Oīs tra habitat ꝛ q̄escit. Solo. Habitat a dño ꝛ q̄escit a peccato/nō a grārūactiōe. Itē obijcit ꝫ illud qd dz/ In lęticia: qz dz Matth. v. a. Beati q̄ lugēt. Et Eccs. vij. a. Cor sapiētū vbi tristicia. Jaco. iiij. c. Miseri estote ꝛ lugete/risus vester in luctū cōuertat/ꝛ gaudiū in męrorē. Solo. Exultate ei cū tremore. Qui aūt vult iubilare/oportet q̄ locū aptū habeat: Uñ addit. d ¶ Introite in ꝓspectu ei⁹. i. in cubiculū ꝓscię purę. Matth. vj. a. Cū oraueris intra i cubiculū tuū. Prouer. xxx. d. Lepuscul⁹ plebs īualida: cubile suū in petra collocat. i. i christo. j. Cor. x. a. Petra aūt erat christ⁹. Et h bñ dz/ In ꝓspectu ei⁹: qz ibi sol⁹ de⁹ respicit. i. Regl. xvj. b. Dñs ituek cor.

Introite/g̃ ibi/ e ¶ In exultatiōe. q. d. libēt h facite ꝛ redite ad ꝓpriā domū/nō sic mimi ꝛ ioculatozes q̄ sp volūt esse ex domū suā: ꝛ tristāt qñ oportet eos redire ad domū suā. Eccli. xxxij. c. Pręcurre poz i domū tuā ꝛ illic aduocare/ꝛ illic lude: et age ꝓceptiōes tuas et nō in delictis ꝛ ꝓbo supbo. Itē/ in exultatiōe: qz i tali corde est exultatio/vel ō spe venię/ vel de spe glię. Et iterum de eo q̄ ibi deū inuenit. Prouer. xiiij. b. Cor qd nouit amaritudinē aię suę: i gaudio ei⁹ nō miscebit extrane⁹. Ps. Lętabunk i cubilib⁹ suis. Soph. iij. c. Lętare ꝛ exulta israel: ꝛ i oī corde filia hierlm. Et post addit: Dñs de⁹ tu⁹ in medio tui. i. in corde/fortis: ipse saluabit: gaudebit sup te in lęticia. i. faciet te gaudere. Hoc em̄ deo attribuit/qd per ipsū facimus: sic Ro. viij. e. dz: Spūs postulat p nobis. i. postulare nos facit. Et notandū q̄ i multa loca dz hō intrare. Uñ dic simplicit/introite: ꝛ nō dicit quo. q. d. introite:

Ut
- Colūbę in fenestras vulnęr christi. Cāt. ij. d. Veni columba mea i foramib⁹ petrę ꝛc. Esa. lx. b. Quasi colūbę ad fenestras suas.
- Hzex in ouile. Job. x. c. Alias oues habeo q̄ nō sūt ex hoc ouili: ꝛ illas oportet me adducere.
- Pricipes i dignitatē. Hoc mō ꝓprie dicūt sacerdotes ingredi i ꝓspectu dñi. Job. x. b. Ego sū ostiū/p me si q̄s introierit saluabit. Et. ꝫ. a. Qui nō intrat p ostiū in ouile ouiū: sz ascēdit aliūde/ille fur est ꝛ latro: q̄ autē intrat p ostiū/pastoz est ouiū.
- Electi in gloriā. Matth. xxv. c. Venite bñdicti. Nūc intram⁹ ibi meditādo: postea intrabim⁹ pfruēdo/qñ dicet nob: Intra i gaudiū dñi tui. Heb. iiij. c. Festi/ Matth. 25. b.
- Veniā ꝓsecuti ad pęnitētiā. (nem⁹ ęgredi i illā requiē. Osee. ij. d. Misereboz ei⁹ qui fuit absq̄ miscōia ꝛc.
- Timidi i castrū claustri. Hiere. viij. e. Quare sedem⁹? cōuenite/ingrediamur ciuitatē munitā ꝛ fileam⁹ ibi.
- Processio in ecclīā. Ps. Procede ꝛ regna. f ¶ Scito/ Ps. 44.

te qm̄ dñs ipse ē de⁹. i. facto cōprobate: qz q̄dā/vt dz Titū. j. d. ꝓfitent se nosse deū/factz aūt negāt. iij. Regl. xviij. d. Si dñs ē de⁹/seqmi eū: si aūt baal/seqmi illū. Plures hodie vident seq baal q̄z deū. Baal supior vel deuozator iterptat: ecce ābitio ꝛ gula q̄ hodie mlt̄os habēt seqces: q̄z de⁹ vēter est: ꝛ glia in cōfusiōe: Phil. iij. d. g ¶ Ipse fecit nos. Esa. lxiij. c. Pr nr es tu/nos ꝓo lutū: ꝛ fictoz nr ꝛ opa manuū tuarū oēs nos. In h arguūt magni q̄ miozes ꝓtēnūt. Job. xxxij. a. Ecce ꝛ me sic ꝛ te fecit de⁹: ꝛ de eodē luto ego q̄z format⁹ sū. h ¶ Et nō ipsi nos: supple fecim⁹ nos. Cōtra illō qd dixit q̄dā/Eccch. xxix. a. Ego feci memetipsū. Satis vulgare ē ꝓbū apud mlt̄os: Ego me feci. s. diuitē vl potētē: Et ille se fecit. i. sine alteri⁹ auxilio acq̄siuit sibi mlt̄as diuitias ꝛ honozes. Amos. vj. d. In fortitudine nr̄a assūpsim⁹ nob cornua. Usurarios ꝓo ꝛ latrones ꝛ dolosos diabol⁹ fac. Mat. iiij. b. Hęc oīa tibi dabo si pcidēs adozaueris me. Facit etiā et aliq̄s p̄latos: Uñ ꝓqrit dñs Osee. viij. a. Ipsi reguerūt ꝛ nō ex me: pncipes extiterūt ꝛ nō cognoui. Nō oīb⁹ aūt datū ē scire ista sz tm̄ vob: q̄ estis/ i ¶ Ppls ei⁹ ꝛ oues pascuę ei⁹. Ppls dz hūilis cōgregatio. Ille g̃ nō ē de ꝓpl'o dei: q̄ abiecta hūilitate reputat se regē suū vel etiaz aliozū dñatozē vel iudicē: qz oēs vult iudicare. Multi em̄ tales sūt q̄ de oīb⁹ statuūt se iudicatozes ꝛ ordinatozes. Hiere. xlviij. b. Mittā eis ordinatores ꝛ stratozes lagūculaꝝ. i. q̄ pauimētū faciēt ō ollis ꝓcauis. i. ꝓsilęs fragilib⁹ ꝛ nocētib⁹. Itē vbi ē schisma ꝛ discordia/nō ē ꝓpl's dei. Ps. In domo dei ābulauim⁹ cū ꝓsēsu. k ¶ Et oues pascuę ei⁹. Oues pascuę ei⁹/sk simplices: q̄ lacte simplicis doctrinę pascūt. Oues aūt nō sk/nec de pascua ei⁹/detractores: q̄ vt dz Prouer. xxij. c. carnes ad vescēdū cōferūt. Exo. xvij. d. Delebo memoriā amalech de sub cęlo. Amalech inkptak lingēs sāguinē: ꝛ significat istos detractozes q̄s delebit dñs: qz inimici ei⁹ sk. Uñ Ro. j. d. Detractozes deo odibiles. Ps. 54.

Ps. 2.

Ps. 149.

Alt. † Mos eūt

* Introite portas

Allegorice ¶ a ¶ Introite portas eius. i. sacramēta: ꝑcipue baptismi dicit porta dei ⁊ ecclie: qz per aliā non est ingressus ad eā vel ad eū. b ¶ In cōfessione / pctōꝝ. Et sic postēꝗ intraueritis portas sacrāmētoꝝ: itrabitis et c ¶ Atria eius. s. ecclesiā: q̄ dr atria pluraliter: qz sūt plures ecclie priculares ⁊ vnū atriū: vt sup dictū est: qz ē vna vniuersal ecclia i vnitate fidei cōgregata. Et igressi: d In hymnis cōfitemi illi / pfessione laudis Uñ et seqt: f ¶ Laudate nomē eius / christū: quo ⁊ vos christiani nomiati estis. g

Al. ⁊ intrate De pe. dis. 1. c. voluisset. in fi.
Al. ⁊ in
Al. ⁊ cōfessionū
Al. ⁊ seculū seculi

a ⁊ introite portas eius i cōfessione: ⁊ atria eius i hymnis ⁊ cōfitemi illi. Laudate nomē eius q̄m suauis est dñs / in ęternū misericordia eius: ⁊ vsqz in ⁊ generationē et generationē veritas eius.

¶ Quoniā suauis est domin⁹ ⁊c. Hoc nō mutat a morali expositione quę sequit.

Moraliter * a ¶ Introite portas eius i cōfessione. Scda ps in q̄ incipiēt ⁊ impfect pfessionē pctōꝝ indicit. q. d. bonū ē cōfiteri pfessione laudis: sed ꝑcedere debet pfessio pctōꝝ: qz nō est speciosa laus in ore peccatoris: Ecci. xv. c. Et in Ps. Pctori dixit deus: q̄re tu enarras iusticias meas: ⁊ assumis testamentū meū p os tuū. Glo. pollutū. Dicit g̃: Introite portas eius i cōfessione. Anteqz introeatis ad eū laudandū: videte vt pctā pfiteami: nō veniat vacui / sz i pfessione. Ecci. xxxv. b. Nō apparebis in pspectu meo vacu⁹. Idē Exo. xxiij. b. Osee vlt. a. Tollite vobiscū ꝗba. s. pfessiōis. Notādū aūt q̄ sūt mltę ⁊ diuersę portę dñi. Est em̄ porta iudicialis: de q̄ Amos. v. d. Cōstituite i porta iudiciū. Dicb. vj. a. Judiciū dñi cū ꝓpło suo: ⁊ cū israel dijudicabit: Popule me⁹ qd feci tibi ⁊c. Itē est porta exit⁹ ab hac vita. Sap. vij. a. Un⁹ ē introit⁹ oīb⁹ ad vitā ⁊ sibis exit⁹. Tertia porta ē ingress⁹ ad gliā: de q̄ in Ps. Hęc porta dñi: iusti intrabūt p eā. Itē Ezech. vlt. d. assignant. xij. portę: vbi dr: Et portę ciuitatis in oīb⁹ tribub⁹ israel. Portę tres a septētrione. Porta ruben vna: porta iuda vna: porta leui vna. Et sic ex aliis ptibus fuerūt portę noiatę nomīb⁹ filioꝝ iacob. Aqlo vel septētrio / statū pctōꝝ designat: vbi necessari⁹ ē rubē q̄ iterptat fili⁹ visiōis: vt. s. pctōr primo cogscat statū suū: deide iuda. i. cōfessio pctōꝝ: postea leui. i. assumpt⁹ a vitijs: vt iā declinet ab omi malo. Itē ad plagā oriētalē portę tres. Porta ioseph vna: porta beniamin vna: porta dan vna. Oriēs significat statū ꝓficiētiū / vbi necessari⁹ ē ioseph. i. augmētū virtutū. Et beniamin. i. fili⁹ dexterę / vt hō nō ḡrat nisi ekna. Et dan. i. iudiciū / vt sp cogitet hō de iudicio vt sic timeat: ⁊ timor custodiat eū ⁊ virtutes ei⁹. Itē ad plagā meridianā portę tres. Porta simeonis vna: porta isachar vna: porta çabulon vna. Meridies statū significat pfectoꝝ: vbi necessari⁹ est simeon q̄ interptat audiens męrorē / Ecce cōpassio. Isachar merces: qz iā securi st ō mercede ekna. Et çabulon habitaculū fortitudinis: qz corda eoꝝ fixa st ibi vbi vera sūt gaudia. Itē ad plagā occidētalē portę tres. Porta gad vna: porta aser vna: porta neptali vna. Occidēs ē mors: ⁊ significat statū pueriētiū: Ibi est gad q̄ interptat accinctus. i. patus ad vitā ęternā. Aser / beatitudo. Neptalim / dilatatio. Has g̃ portas ei⁹ introite i pfessione. Notandū aūt q̄ quidā intrāt praue in cōfessione: videlicet:

Matth. 15. a.
Ps. 48.
Ps. 49.
Per viā
- Hypocrisis vel simulatiōis. Esa. xxix. d. Popul⁹ hic labijs me honorat.
- Elatiōis. Lucę. xviij. b. Nō sū sicē cęteri hominū.
- Desperationis. Matth. xxvij. a. Peccaui tradens sanguinē iustum.
- Negociatiōis. Ps. Cōfitebit tibi cū bñfeceris ei.
- Proditionis. Matth. xxij. b. Magister scimus qz
- Adulationis. j. Regę. xxix. d. Scio qz (verax es. bon⁹ es tu i oculis meis: sicut angelus dei.
- Derisionis. Matth. xxvij. d. Aue rex iudęoꝝ.
- Coactionis. Marci. j. c. Uenisti ante tpus pdere nos: scio qz sis sanctus dei.
- Indignationis.
- Cōtaminatiōis. Ps. Pctori aūt dixit de⁹: q̄re tu enarras iusticias meas. c ¶ Atria eius. s. ecclias. d ¶ In hymnis. Hoc est ꝛ eos qui nolūt cantare i ecclijs: qz quidā nō intrāt atria / q̄ ad ecclīā nō veniūt. Alij intrāt: sed nō in hymnis: qz ibi ingressi nō cantāt: sed sūt q̄si laici. Uel B qd dr / i hymnis / pōt iūgi cū eo qd seqt: e ¶ Cōfitemi illi. q. d. cū hymnis lęticię pfitemi: nō tm̄ peccata / sed ⁊ bñficia dei. Uñ addit: f ¶ Laudate nomē eius / christianū / ꝗbo ⁊ facto. Multi vituperant nomē christi verbo: vt hęretici ⁊ pagani ⁊ iudęi: Multi etiā christiani vituperāt illud facto. Ro. ij. d. Qui i lege glriaris / per pręuaricationez legis deū inhonoras: Nomē em̄ dei p vos blasphemat inter gentes: sicē scriptū est. s. Esa. lij. b. g ¶ Uñ suauis est dñs. Cāt. j. a. Oleū effusum nomē tuū. Oleū suaue ē ⁊ vngit. Sap. xij. a. O q̄ bon⁹ ⁊ q̄ suauis est dñe spūs tu⁹ in nobis ⁊c. Suauis est dñs omnib⁹ sensib⁹ bonoꝝ viroꝝ.

Suauis
- Gustui. j. Pet. ij. a. Si tamē gustatis q̄ dulc est dñs.
- Tactui. ij. Regę. xxiij. a. Ipse quasi tener / rimus ligni vermiculus.
- Auditui: qz ipse est ꝗbū bonū ⁊ suaue. Ecci. vj. a. Uerbū dulce multiplicat amicos ⁊ mitigat inimicos.
- Olfactui. Ecci. xlix. a. Memoria iosie i cō / positiōe odoris facta ē opus pigmētarij.
- Uisui. j. Pet. j. c. In quē desiderāt ãgeli pspicere.

Suauitas aūt ei⁹ nō ē trāsitoria: sz b In ęternū misericordia ei⁹ q̄ ętū ad saluādos: q̄ immobiliter i ęternitate pdurāt / q̄s b misericordia a pctō liberauit. Sz ne q̄s nimis de hac misericordia pfidat: addit ⁊ de iusticia: i ¶ Et vsqz in generationē ⁊ generationē veritas ei⁹: ad dānādos reprobos ꝓm opa sua. Ps. Et erit tps eoꝝ i sęcla. De his duob⁹. Ps. Misericordia ⁊ ꝗitas ꝑcedēt facie tuā: beat⁹ ꝓplus q̄ scit iubilationē: Ecce finis psal. hui⁹ ⁊ ꝓncipiū. q. d. qui bñ iubilauerit vt decet / misericordia saluabit: q̄ ꝗo neglexerit / veritate cōdēnabit: qd a nob auertat de⁹: amē.

Ps. 80.
Ps. 88.

¶ Misericordia ⁊c. Titul⁹. Psal. ¶ Expo. Ps. C. m ipsi dauid. In ꝑcedētib⁹ psalmis sępe diterat lętādū esse ⁊ cantādū ⁊ iubilādū: Hic dic qd cātādū: ⁊ cū qb⁹ socijs: Et i B psalmo q̄ cētesim⁹ ē: ⁊ numero suo pfectionē designat / eādē pfectionē ꝓtinet i sentētia: vt i pfecutiōe patebit. Sz qz oīs pfectio nob a christo ē: ideo bñ intitulat sic. Et ē sensus: Psalm⁹ iste attribuit ipsi dauid. i. christo: q̄ B loqt p se ⁊ p mēbr: ac si dicat p titulū: oia opa bona ⁊ pfecta christo debem⁹ attribuere: Agēs de misericordia ⁊ iudicio itētione monet bona appetere / ⁊ mala renuere. Modus. Triptitus est ps. Primo de misericordia ⁊ iudicio proponens: dicit se esse in via imaculata. Scdo eandē viā p ptes exponit: ibi: Perambulabā. Tertio oñdit malos a ciuitate dñi remouēdos: ibi: In matutino. Licz aūt Glo. nō exponāt ipsona christi: nos tm̄ nō icōueniēter exponere possum⁹ breuit i psona ipsi⁹: vt dicat pri: k ¶ Misericordia ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. i. lętus ⁊ hilaris misericordia in ꝓmo aduētu meo: ⁊ iudiciū in scdo ad honorē tuū faciam. Uel etiā in ꝓmo meo aduētu ꝑdicabo misericordia ⁊ iudiciū: Misericordia em̄ ꝑdicabat cum dicebat / Matth. iij. c. Pęnitētia agite: appropinquabit enim regnū cęloꝝ. Et Matth. ix. b. Euntes aūt discite quid est misericordia volo ⁊ nō sacrificiū ⁊c. Judiciū ꝑdicabat p suū ꝑconē. Matth. iij. b. Progenies viperarū q̄s demōstrabit vob ¶ fugere a ventura

Partitio psalmi
Allegorice

¶ Moraliter: k ¶ Misericordia ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. Hoc dz dicere ⁊ facere q̄libet fidelis: vt i corde suo cātet ⁊ recogitet misericordia quā mō pat⁹ ē dñs facere pęnitētib⁹: ⁊ iudiciū qd expectat facere i malo pistētib⁹. Hęc duo debem⁹ B cātare sicē philomena / plene gaudētes de misericordia facta bonis: ⁊ nō cōpatiētes iudicio facto mal. Ps. Lętabit iust⁹ cū viderit vindictā. l ¶ Tibi dñe / nō alij: cui⁹ ꝓriū ē misereri: cui pr oē iudiciū dedit. Job. v. d. Pr nō iudicat quēq̄: sz oē iudiciū dedit filio. De⁹ locut⁹ ē duo hęc audiui: qz potestas dei ē: ⁊ tibi dñe misericordia. Itē hoc ꝓncipaliter debent dicere ꝑdicatores: Misericordia ⁊ iudiciū cantabo tibi dñe. In oī em̄ sermone cantandū est de misericordia ⁊ iudicio. Lucę. x. f. Infundēs oleū ⁊ vinū. Primū em̄ vngit: secūdū pūgit. Primū

Moraliter

Ps. 57.
Ps. 61.

* mulcet: secūdū terret